

[Indenrigsministeren.]

Når ministeriet har fået det pågældende materiale i hænde, vil det kunne stilles til rådighed for folketingsudvalget.

Der kunne selvfølgelig ud over de i forslaget fremførte synspunkter også nævnes andre ting, som måske kunne medvirke til at begrænse cigaretforbruget. I visse andre lande arbejder man på eller har gennemført forbud mod reklamering i offentlige lokaler, og det kunne måske også indgå i overvejelserne i det folketingsudvalg, der nu ned-sættes.

Ordføreren for forslagsstillerne (Karen Dahlerup Andersen): Jeg vil gerne takke indenrigsministeren for den meget venlige og positive modtagelse af forslaget. Det kan næppe være nødvendigt, at jeg gentager det, ministeren sagde om de enkelte punkter i vort forslag, fordi indenrigsministeren jo var enig i næsten alt det, vi i punktform har sat op. Jeg vil bare gerne pege på, at spørgsmålet om afvænningsklinikker vist ikke kan affejes på baggrund af det, der har stået i betænkningen. Der er i udlandet helt givet opnået gode resultater med tobaks-afvænningsklinikker. Det ville måske være ønskeligt, om man hos sin egen læge kunne blive motiveret til at slippe af med sine tobaksvaner, hvis man gerne ville, men det lader sig næppe gøre.

Efter vort forslag, der blev fremsat den 3. december, skulle folketinget opfordre regeringen til at fremsætte forslag om tobaksreklame. Vores formål med forslaget var at få hånd i hanke med cigaretreklamerne, og det forstår jeg indenrigsministeren er helt enig i. Vi ønsker at få fastsat regler for udformningen af disse reklamer. Forslaget sigter også på oplysning om tobakkens skadelige virkninger. Jeg er klar over, at der endnu ikke er nogen danske undersøgelser, men er taknemlig for, at der bliver indhentet udenlandske undersøgelser, som vi kan bygge noget op på.

Vi har gennem årene haft kommissioner og udvalg herom, og vi har også fra læger, der har arbejdet intenst med problemerne, fået lagt advarsler nok på bordet; det var indenrigsministeren også inde på. Vi kender en stor del af de skader, tobakken og vel især nok cigaretterne fremkalder. Når vi således i dag må se i øjnene, at alle disse

seriøse advarsler ikke har afholdt ret mange fra sikkert og effektivt at holde op med at ryge, så må vi erkende, at reklamerne, især cigaretreklamerne, har haft en virkning og en form, der har været langt, langt mere effektiv end de advarsler, der er fremkommet. På trods af, at faren har været kendt længe, har vi ikke med de publikationer, der er lavet, kunnet trænge igennem, vi har ikke formået at give de sagkyndiges viden videre på en facon, der er blevet accepteret.

Den form, reklamen for cigaretter har antaget, er en bevidst spekulation i menneskers svaghed fra firmaernes side til egen fordel og på bekostning af andres liv og helbred. Såkaldte idoler, personer, der enten er kendt fra film og teater eller repræsenterer særlig spændende fag og miljøer, og som derfor har kunnet bruges i denne dårlige sags tjeneste, har ladet sig bruge for at få flere endnu i gyngen. Sidst har vi i dagspressen kunnet se, at Zoologisk Haves direktør, som der stod, er „gået over“. Direktøren står i Aktuelt for den 4. februar refereret for en udtalelse om, at Zoos økonomi er sådan, at man må hente pengene, hvor sådanne findes. Og så medvirker direktøren for den sum af 1.500 kr. i et forsøg på at få flere endnu til at ryge. Den slags transaktioner med at lade et beløb for optræden i reklameøjemed udbetale til anden side forekommer i det hele taget mig mere at være en slags skattefidus. Men noget positivt er der da i historien, nemlig at vi nu har en udtalelse for, at det, at en person i en annonce siger, at han eller hun er gået over til et eller andet bestemt cigaretmærke, ikke nødvendigvis behøver at være sandhed. Disse reklamer bygger helt tydeligt på eksemplets magt, på det, videnskaben har benævnt smitte, og jeg synes, det er rart, at vi nu har en udtalelse fra en af dem, der har engageret sig, om, at man slet ikke skal regne med, hvad de siger. Det er muligt, det kan tage noget af nimbusen væk omkring den.

På samme måde som reklamerne påvirker, påvirker rygere i forsamlinger og på tv-skærmen os også. Det er vel sådan, at når man ser andre ryge, når der bliver røget i tv, udløser det nærmest en refleks, der gør, at man tænder endnu en cigaret, måske mere eller mindre bevidst. Forældre og